رویاهایی که می‌آیند

ساسان گلفر
cinemaglobe.blogfa.com

زندگی بدون توازن

■ دو مستند جذاب، یکی درباره آینده سینما و دیگری از نوع فیلم‌هایی مانند «زندگی بدون توازن» و «برکت» -که اینجا نیز در سینما و تلویزیون به نمایش درآمده‌اند- گل سرسبد فیلم‌های اکران گرفته در این هفته هستند و البته چند اثر جذاب دلهره آور، ترسناک، اکشن و کمدی نیز در فهرست اکران حضور دارند.

■■■

شبح

The Apparition

زوج جوان کالیفرنیایی بعد از وقوع رویدادهایی هراس‌آور در خانه‌شان متوجه می‌شوند که با نیرویی سروکار دارند که از یک آزمایش فرا روانی در دانشگاه ناشی شده است و راه گریزی از دست او ندارند. این فیلم ترسناک را تاد لینکلن نوشته و کارگردانی کرده است. اشلی گرین، سباستین استن، تام فلتن، جولیانا گیل و لوک پاسکوالینو از بازیگران فیلم هستند. زمان نمایش فیلم ۱۲۰ دقیقه و درجه‌بندی آن پی.جی.۱۳ است.

پریمیوم راش

Premium Rush

در فیلم اکشنی که دیوید کوپ (نویسنده «پارک ژوراسیک»، «مرد عنکبوتی» و «جنگ دنیاها») نوشته و کارگردانی کرده است، پاکتی به دست یکی از ماهرترین دوچرخه‌سوارهای نیویورک که ماموریت ارسال بسته‌ها را بر عهده دارد، می‌افتد که او را با یک پلیس فاسد درمی‌اندازد و درگیر تعقیب و گریزی مرگبار در منهتن می‌کند. جوزف گوردن لویت، مایکل شانن، دایانا رامیرز و جمی چانگ از بازیگران این فیلم ۹۱ دقیقه‌ای هستند که با درجه پی.جی.۱۳ بر پرده رفته است.

شانه به شانه

Side by Side

فیلمسازی دیجیتال به تدریج جای شیوه سنتی فیلمبرداری روی نوار سلولویید را می‌گیرد. این مستند به کارگردانی کریس کنیلی نگاهی دارد به گذشته و آینده هنر/ صنعت سینما و در زمان ۹۹ دقیقه‌ای آن، کیانو ریوز (بازیگر «بودای کوچک» و مجموعه «ماتریکس») گفت‌وگوهایی با فیلمسازان نامدار انجام داده است، از جمله دنی بویل، جیمز کامرون، دیوید فینچر، جورج لوکاس، دیوید لینچ، کریستوفر نولان، مارتین اسکورسیزی، لارس فن تریر و استیون سودربرگ.

سامسارا

Samsara

ران فریک مستندساز و کارگردان «برکت» (باراکا) در مستند تازه‌اش که عنوان آن در زبان سانسکریت به معنی «چرخ همیشه در چرخش زندگی» است، بار دیگر ترکیب بدیعی از تصویر و موسیقی را به نمایش گذاشته است. فیلم در مدت پنج سال با دوربین ۷۰ میلیمتری در ۲۵ کشور فیلمبرداری شده است و از مکان‌های مقدس تا مناطق فاجعه‌زده، مجتمع‌های صنعتی و حیات وحش را تصویر کرده است. زمان نمایش این مستند ۹۹ دقیقه است.

تنهاترین سیاره

The Loneliest Planet

سفر زوج جوانی که همه وسایل خود را در کوله‌پشتی حمل می‌کنند به نقاط دوردست کوه‌های قفقاز در گرجستان همراه با یک راهنمای محلی، به یک مخاطره بزرگ تبدیل می‌شود که همه آنچه را درباره یکدیگر می‌پنداشتند به بوته آزمون می‌گذارد. نویسنده و کارگردان این درام دلهره‌آور جولیا لوکتف است و گائل گارسیا برنال، هنی فارستنبرگ و بیدزینا گوجابیدزه در آن بازی کرده‌اند. زمان نمایش این فیلم انگلیسی‌زبان محصول مشترک آمریکا و آلمان ۱۱۳ دقیقه است.

مارتین اسکورسیزی و کیانو ریوز در نمایی از «شانه به شانه»

قوت و ضعف نگاتیو و سینمای دیجیتال در فیلم «شانه به شانه»

«فیلم» دارد می‌میرد

ماریا گارسیا/ترجمه: پریا لطیفی‌خواه

وقتی فیلمبرداران از «فلش درایو» به جای حلقه‌های فیلم استفاده می‌کنند و تصاویرشان بلافاصله روی صفحه رایانه می‌رود تا در صحنه مورد نقد و بررسی قرار گیرد و این تصاویر مستقیما به روشی الکترونیک برای تدوینگر فرستاده می‌شود تا آنها را سر هم کند یا برای تهیه‌کننده تا روی آیپد تماشا کند، آیا هنر فیلمسازی به خطر افتاده یا تغییر کرده است؟ مارتین اسکورسیزی و کریستوفر نولان معتقدند که در این میان بعضی از جنبه‌های هنر سینما از دست رفته است، اما دیوید فینچر و استیون سودربرگ به چنین تصوری می‌خندند. در فیلم «شانه به شانه» کریس کنیلی، کارگردان‌ها، فیلمبرداران، طراحان جلوه‌های ویژه و متخصصان کارهای پس از فیلمبرداری درباره فیلمسازی دیجیتال و شیوه مرسوم فیلمبرداری ۳۵میلیمتری که مدتی طولانی دوام آورده اما محکوم به زوال است، با «کیانو ریوز» به گفت‌وگو نشسته‌اند.

ریوز که شهرتش را بیش از همه مدیون ایفای نقش اصلی فیلم «ماتریکس» (۱۹۹۹) است، برای اولین بار هنگام فیلمبرداری «جُرم هنری» ساخته مالکولم ونویل که روی فیلم ۳۵میلیمتری فیلمبرداری شد، به علاقه بیش از حد خود به این موضوع پی برد. این بازیگر علاوه بر نقش‌آفرینی در آن فیلم، یکی از تهیه‌کنندگان نیز بود که البته اسمش در عنوان‌بندی به عنوان تهیه‌کننده نیامد. کریس کنیلی (از کارگردان‌های مستند «کریزی لگز کانتی»، محصول ۲۰۰۴) سرپرست امور پس از تولید آن فیلم بود. دوستی میان این دو مرد وقتی شکل گرفت که علاقه مشترک خود را به این شکاف فناوری کشف کردند. روزی در جریان کارهای پساتولید «جرم هنری»، ریوز و مدیر فیلمبرداری، پل کامرون مشغول بحث درباره دوربین‌های دیجیتال بودند. «او به من تصاویری از یک آگهی تجارتی را که به شیوه 5D گرفته بود نشان داد.» این بازیگر در گفت‌وگویی تلفنی که از چین انجام شد، به این ماجرا اشاره کرده است. 5D یک دوربین دیجیتال تک لنز بازتابی کانن DSLR است. «پشت سر من مسوول رنگ ایستاده بود که با تایمر داشت روی نسخه چاپ شده ۳۵ میلیمتری کار می‌کرد و من داشتم این تصاویر را که شانه به شانه در کنار هم قرار داشتند، می‌دیدم و پیش خودم فکر می‌کردم: آه، «فیلم» دارد می‌میرد. «شانه به شانه» از همین‌جا آغاز شد.» کنیلی درباره حضور ریوز در مرحله تصحیح رنگ و میکس فیلم می‌گوید: «مدام از من سوال‌های فنی درباره مراحل کار می‌پرسید، که خیلی عالی بود. من با خیلی از تهیه‌کننده‌ها کار کرده بودم که وقتی کار به مرحله پساتولید می‌رسید، می‌گفتند: هر وقت چیزی بود که بتوانیم نگاه کنیم، با من تماس بگیر.»

«شانه به شانه» با یک دوربین دیجیتال پاناسونیک HPX 170 فیلمبرداری شد، با چهار یا پنج نفر عوامل صحنه که شامل کنیلی، ریوز و کریس کسیدی مدیر فیلمبرداری نیز بود. اولین مکانی که فیلمسازان در آن توقف کردند، جشنواره فیلمبرداری Camerimage در لهستان بود. کنیلی به یاد می‌آورد: «ما پنج ساعت در خارج از ورشو در برف و بوران‌گیر کردیم. ولی توانستیم در یک آخر هفته ۴۰ مصاحبه با فیلمبرداران برجسته انجام بدهیم. ما در مجموع توانستیم ۱۴۰ مصاحبه برای این فیلم بگیریم و برای ضبط صدا فقط از یک میکروفن شاتگان متصل به دوربین و میکروفن‌های لاوالیر استفاده کردیم. این نویسنده و کارگردان می‌گوید: «ما خوش‌شانس بودیم، ۱۳۹ تا از این مصاحبه‌ها کاملا بی‌نقص بودند و همه همان‌طوری که می‌خواستیم با حس دوربین مخفی انجام شدند، از جمله یک مصاحبه با ویتوریو استورارو.» فیلمبردار ایتالیایی ۷۱ساله فیلم «اکنون آپوکالیپس» که گفت‌وگو با او در کنار مدیران فیلمبرداری بسیار جوانتر، مانند رید مورانو (رودخانه یخزده) و ولی فیستر (شوالیه تاریکی) صورت گرفته، از شیوه فیلمبرداری دیجیتال استقبال کرده است.

ریوز و کنیلی در «شانه به شانه» سعی کرده‌اند تا نگاهی بی‌طرف داشته باشند، با این حال نویسنده- کارگردان اعتراف می‌کند که به علت آنکه دیجیتال گرایش بیشتری به دموکراسی رسانه‌ای دارد، کفه به نفع آن سنگینی کرده است. کینلی می‌گوید: «این به آن معنی نیست که می‌خواستم دیدگاه من برتری داشته باشد. مستندهای بسیاری را اخیرا دیده‌ام که فیلمسازها، خود را در فیلم جا داده‌اند. شاید چنین چیزی نشان ویژه آنها در فیلم باشد، ولی در این مستند جایش نیست.» ریوز در «شانه به شانه» مردد به نظر می‌رسد، گاهی اوقات با شور و شوق درباره ضبط دیجیتال سخن می‌گوید -مثل وقتی که با آنتونی داد مانتل فیلمبردار صحبت می‌کند- و گاهی در گفت‌وگو با دیگران که معتقدند کیفیت تصویر روی نوار فیلم بهتر است، نوستالژیک می‌شود.

ریوز که این روزها در پکن مشغول کارگردانی و بازی در «مرد تای چی» است، می‌گوید خوشحال است که به عنوان بازیگر در آثاری با قطع ۳۵ میلیمتری کار کرده است. «ولی من الان دارم فیلمبرداری دیجیتال را با یک دوربین استودیو آلکسا ARRI تجربه می‌کنم و از راحتی کار و سرعت ضبط دیجیتال رضایت دارم.» در پاسخ به این پرسش که آیا چیزی در مورد فیلم (سلولویید) وجود دارد که او احساس فقدانش را داشته باشد، می‌گوید: «از لحاظ فلسفی چیزی بنیادی در مورد این شیء وجود دارد، که می‌توانی نوری بر آن بیندازی و از خلال امولسیون ببینی که به تصویر تبدیل شده است. با یک دوربین دیجیتال، این درون یک جعبه سیاه است و باید از نو تفسیر و دوباره سر هم شود.»

از آنجایی که ضبط دیجیتال همه مراحل فیلمسازی را تحت‌تاثیر قرار داده، از همان ابتدای ساخته شدن «شانه به شانه» مساله محدود کردن حوزه بحث مطرح بوده است. در حالی که دیجیتالیزه کردن صدا و همینطور تبدیل فیلم ۳۵ به دیجیتال به منظور تدوین تازگی ندارد، تدوینگران فیلم از اوایل دهه ۱۹۹۰ با فناوری Avid کار می‌کردند- هالیوود با آغوش باز از تولید دیجیتال استقبال نکرد. همان‌طور که این مستند نشان می‌دهد -در جریان گفت‌وگو با دنی بویل کارگردان- شرایط وقتی تغییر کرد که مانتل برای فیلمبرداری «میلیونر زاغه‌نشین» که تقریبا به کلی با دوربین دیجیتال فیلمبرداری شده بود، برنده جایزه اسکار شد. به گفته کنیلی، «فیلمسازی دیجیتال به فیلمبردار ختم نمی‌شود. وقتی شروع به صحبت درباره این می‌کنی که چرا دوربین تغییر کرد، باید بگویی که چگونه جلوه‌های تصویری از فیلم به دیجیتال منتقل شد. تدوین هم تحت‌تاثیر قرار گرفت و کل جریان کار دستخوش تغییر و تولید و پساتولید در هم ادغام شد.» حتی تماشاگرانی که آشنایی چندانی با این حرفه ندارند، از ابزارهای نسبتا تازه در پساتولید و تغییرات ترمینولوژی آن شگفت‌زده می‌شوند. مثلا «شانه به شانه» توضیح می‌دهد که «زمان‌بندی رنگ» و «پرینت‌های پاسخ» اصطلاحاتی هستند که به گذشته‌ها تعلق دارند و تصحیح رنگ روی فیلم‌های ۳۵ میلیمتری اکنون به صورت دیجیتال روی DI یا «واسطه دیجیتال» که اسکنی با رزولوشن بالا از فیلم است، انجام می‌شود. «شانه به شانه» اسطوره‌هایی را که در مورد اختلاف میان فیلمسازان در مورد استفاده از فناوری دیجیتال وجود دارد، کمرنگ می‌کند. نخست اینکه این اختلاف ربطی به اینکه فیلمسازان از کدام نسل هستند، ندارد. دومین مساله این است که بحث در مورد ارزش هنری فناوری دیجیتال به همان اندازه در میان زیبایی‌شناسان در جریان است که در مورد حرفه‌های عرصه فیلمسازی که مدتی طولانی به فناوری متکی بوده‌اند.

کنیلی تصدیق می‌کند که از «گرما» و «دوام» ۳۵میلیمتری خوشش می‌آید اما این را نیز بسیار هیجان‌انگیز می‌داند که هرکس با یک تلفن همراه بتواند فیلم بسازد. می‌گوید: «مطمئنا تعداد آشغال‌ها بیشتر خواهد بود اما به یاد دارم که قبل از دیجیتال هم فیلم‌های بد زیاد بودند.» ریوز به این واقعیت اشاره می‌کند که ضبط دیجیتال هزینه‌های فیلمسازی را پایین می‌آورد. او اضافه می‌کند که پروژکتورهای دیجیتال خیلی ارزان‌تر هستند و نمایش فیلم را تقریبا در همه جا امکان‌پذیر می‌کنند. شاید جملات اخیر او لرزه بر اندام سینماداران بیندازد اما برای پخش‌کننده‌ها بسیار جذاب است. در پایان فیلم، ویلموش زیگموند، فیلمبردار ۸۱ساله بهترین استدلال را در این مورد می‌گوید که چرا باید فیلم را «شانه به شانه» ضبط دیجیتال حفظ کرد و می‌گوید: «ما اساسا یک‌صد سال تجربه فیلمبرداری روی فیلم را داشته‌ایم» و با افسوس اضافه می‌کند: «زیبایی ظاهر فیلم، خارق‌العاده است.»

منبع: filmjournal. com

تازه چه خبر دکترجون؟

نابخشوده ژاپنی

■ کن واتانابه، بازیگر ژاپنی «نامه‌هایی از ایووجیما»ی کلینت ایستوود، در بازسازی ژاپنی وسترن «نابخشوده»، فیلم دیگری که ایستوود ۲۰ سال پیش ساخته، در نقش اصلی که خود او ایفا کرده بود، بازی خواهد کرد. به گزارش ورایتی، داستان این فیلم که Yurusarezaru mono نام دارد نیز مثل فیلم ایستوود در سال ۱۸۸۰ می‌گذرد ولی صحنه آن به جزیره هوکایدو در شمال ژاپن منتقل شده و واتانابه در آن یک سامورایی به آخر خط رسیده است. فیلم را لی‌سانگ‌ایل کارگردانی می‌کند که در ژاپن با کارگردانی فیلم «تبهکار» به شهرت رسیده است. قرار است این فیلم در پاییز سال آینده در ژاپن اکران بگیرد. صنعت سینمای ژاپن با ژانر وسترن پیوند تنگاتنگی داشته، از آن تاثیر گرفته و در آن تاثیر گذاشته است. مثلا «هفت سامورایی» کوروساوا که خود تحت تاثیر ژانر وسترن ساخته شده بود، به صورت فیلم «هفت دلاور» جان استورجس بازسازی شد یا فیلمی مثل «بخاطر یک مشت دلار» سرجیو لئونه از «یوجیمبو» کوروساوا اقتباس شد و «نابخشوده» تازه‌ترین مورد از این تبادل فرهنگی است.

فیلیپس در جای اسکورسیزی

■ تاد فیلیپس که کمدی‌هایی سبک مانند دو فیلم «خماری» را کارگردانی کرده قرار است جانشین مارتین اسکورسیزی برای کارگردانی «قمارباز» شود. به گزارش هالیوود ریپورتر، فیلیپس مشغول مذاکره با استودیو پارامونت است تا بازسازی فیلم جنایی سال ۱۹۷۴ با عنوان «قمارباز» را که در آن جیمز کان نقش یک استاد ادبیات ورشکسته به علت اعتیاد به قمار داشت، به او سپرده شود. پیش از این گفته می‌شد که کارگردان «کازینو»، «راننده تاکسی» و «هوگو» قرار است این فیلم را بسازد و از ویلیام موناهان که فیلمنامه «رفتگان» او را نوشته بود، به عنوان نویسنده فیلمنامه «قمارباز» نام برده می‌شد. احتمالا مشغله زیاد اسکورسیزی از جمله ساختن «گرگ وال استریت» و داشتن پروژه‌هایی مثل «سکوت» و زندگینامه فرانک سیناترا در برنامه آینده‌اش فرصتی برای پرداختن به فیلم‌های دیگر برای او نمی‌گذارد.

نگاهی به فیلم «شانه به شانه»

مطالعه ضروری

جوردن مینتزر

تا جایی که می‌دانیم، «فیلم» به پایان خود رسیده است اما این به معنی پایان «سینما» نیست؛ دست‌کم به اعتبار سخنانی که در مستند روشنگر «شانه‌به‌شانه» کریس کنیلی از افرادی در فهرست بلندبالا و پرستاره‌ای از کارگردان‌ها و تکنیسین‌ها می‌شنویم، می‌توانیم در این مورد مطمئن باشیم. در این فیلم که کیانو ریوز تهیه‌کننده و راوی آن است، سر بر آوردن سینمای دیجیتال از طریق انبوهی از نمودارها، کلیپ‌ها و اظهارنظرها دنبال می‌شود و تحلیلی تمام‌عیار از آنچه احتمالا مهم‌ترین تحول سینما از زمان ناطق‌شدن تاکنون است، در اختیار تماشاگر قرار می‌گیرد. منتقدان، افرادی که در حوزه سینما کار می‌کنند، دانشجویان و عاشقان هنر هفتم باید این فیلم را ببینند؛ چه به صورت DVD یا پخش تلویزیونی بتوانند به آن دسترسی پیدا کنند و چه در سالن‌های معدود و خاص؛ گرچه احتمالا امکان دسترسی به آن از طریق نوار سلولویید را نخواهند داشت.

از آنجایی که سینما به همان اندازه که یک فرم هنری است، تجارت نیز هست، پیشرفت‌های فناورانه‌ای که به فیلمسازان امکان بدهد تا فیلم‌ها را آسان‌تر، و مهم‌تر از همه، ارزان‌تر بسازند، نقش مهمی در محصول نهایی و همچنین در فیلمنامه، کارگردانی و بازیگری بر عهده دارند. کمتر مستندی برای تماشاگر عام ساخته شده است که پیچ و مهره‌ها- یا به قول امروزی‌ها، چیپ‌ها و پیکسل‌ها-ی فرآیند فیلمسازی را زیر ذره‌بین برده باشد و به همین علت است که مطالعه گسترده کنیلی چنین ضروری به نظر می‌رسد و جای خالی آن مدت‌ها احساس شده است. «شانه به شانه» به شکلی روشمند توضیح می‌دهد که این انقلاب فناوری برای بیش از چهار دهه در جریان بوده اما فقط در ۱۰ سال اخیر بوده که بیشتر تماشاگران توانسته‌اند به قدرت تصاویر دیجیتال پی ببرند (و برخی ممکن است بگویند که توسط آن بمباران شده‌اند).

کنیلی هیچ‌یک از تحولات این رسانه را نادیده نگرفته و از CCDهای اولیه‌ای که لابراتوارهای بل اختراع کردند و اولین دوربین‌های دیجیتال با وضوح استاندارد سونی تا تازه‌ترین مدل‌های HD ساخته شده توسط Red و آریفلکس و نهایتا تحولات پساتولید CGI، Avid، واسطه دیجیتال و پروژکتورهای DCP را در وقایع‌نگاری خود آورده و از لشکری از مصاحبه‌شوندگان بهره گرفته است تا درباره مزایای فیلمسازی دیجیتال و تاثیر آن در سنت‌های دیرپای سینمایی به بحث بپردازند.

در میان سنگین‌وزن‌های هالیوودی که ریوز (با موی بلند و ریشی که احتمالا برای فیلمبرداری «۴۷ رانین» بلند کرده) مورد پرسش قرار داده است، پر و پا قرص‌ترین طرفداران این روند تازه به‌طور مشخص جورج لوکاس و جیمز کامرون هستند، در حالی که افرادی مثل کریستوفر نولان در برابر آن مقاومت می‌کنند و اصرار دارند که بتوانند فیلمبرداری را روی نوار فیلم انجام بدهند. کارگردان‌هایی مثل مارتین اسکورسیزی و دیوید لینچ، که هم از مزایای دیجیتال استفاده کرده‌اند و هم از ویژگی‌های منحصر به فرد سلولویید، در طیف میانی قرار دارند.

علاوه بر کارگردان‌ها، گفت‌وگوهایی با فیلمبرداران طراز اول- از جمله ویلموش زیگموند، مایکل چیمن و آنتونی داد مانتل- انجام شده که به «شانه به شانه»

جذابیت خاصی داده است. تدوینگران، سرپرستان جلوه‌های ویژه و متصدیان تصحیح رنگ نیز در این فیلم حضور دارند که توضیح می‌دهند چگونه دیجیتال پرداخت نهایی فیلم‌ها را تغییر داده است. اگر بتوان شکایتی در مورد «شانه به شانه» داشت، این است که موضوع‌های مطرح شده بسیار بیش از حد ظرفیت ۹۹ دقیقه زمان نمایش آن است و گاهی اوقات، نکاتی پیش از آنکه زمان کافی برای هضم آنها داده شود، به سرعت کنار می‌روند.

هر کس که نیاز داشته باشد تا بخت خود را در سینما بیازماید، در نهایت می‌تواند از یکی از ابزارهایی که طیف گسترده فرمت‌های دیجیتال در اختیارش می‌گذارد، بهره ببرد. با این حال، همان‌طور که در بخش پایانی مستند گفته می‌شود، تاثیرگذارترین سیستم ثبت و ضبط لحظه‌ها همچنان همان قطع خوب و قدیمی ۳۵میلیمتری است و به این ترتیب، آینده فیلم، همان «فیلم» است.

منبع: هالیوود ریپورتر

جدول ۱۵۸۴

افقی:
۱- از آثار جلال آل احمد- میوه‌هزاردانه ۲- اعتقاد قلبی- خوابیدن- طبیعت ۳- همراه نقش- مخفف نگاه- ماه و خورشید را گویند ۴- حیران و سرگشته- جمله قرآنی- درود- گریزحیوان ۵- تکرار حرف دوازدهم- مجلس طرب- استان‌ها ۶- ماهرخ- پیروان دین موسی ۷- فتنه- دست‌کم- ویران ۸- سوره‌ای در قرآن کریم- تقویت امواج الکتریکی- الکتریسیته- نزد ایرانیان است و بس ۹- قاضی اموات هندوها- سیاست- بالای فرنگی ۱۰- برای ورود به سینما تهیه می‌کنید- تختخوابی که کودک را روی آن می‌خوابانند و تکان می‌دهند ۱۱- محافظت از مقام‌های بلندپایه- تلنبه- شلوار جین ۱۲- مایه حیات- ماه مرداد- بالای کوه- نیک ۱۳- مایل شده- از نازل شدنی‌ها- نور کم ۱۴- صاحب دل- بد بخت- نتیجه ۱۵- پایتخت قطر- لقب حضرت خدیجه

عمودی:
۱- اثر غلامحسین ساعدی- یار عروس ۲- کشیدنی -سازی زهی- اسفناج روسی ۳- کبوتر صحرایی- درس نوشتنی- نمک ۴- چوبه اعدام- عضو پرواز- راکد و غیرجاری ۵- از باشگاه‌های فرانسوی- شکوفه‌ها- کامل کردن ۶- شش ماهه- جنبیدن ۷- همراه عروس- گریبان لباس- سلاح رستم- استعداد فهم و دریافت ۸- باتری- شهر آرزو- مساوی شطرنج- زندگانی ۹- مادر عرب- سازمان جاسوسی آمریکا- جواب مثبت- اندک ۱۰- حرف استثنا- چرند و پرند ۱۱- نویسنده کتاب کیمیای سعادت- بزرگ‌ترین کلیسای مشهور- رود ایتالیایی ۱۲- از آبزیان- پارچه پشمی- نقره ۱۳- بسیار درخشان- سوره بدون بسم الله- سفره ۱۴- رنج و عذاب- عاقل- سرطان خون ۱۵- هادی- ایستاده بودن

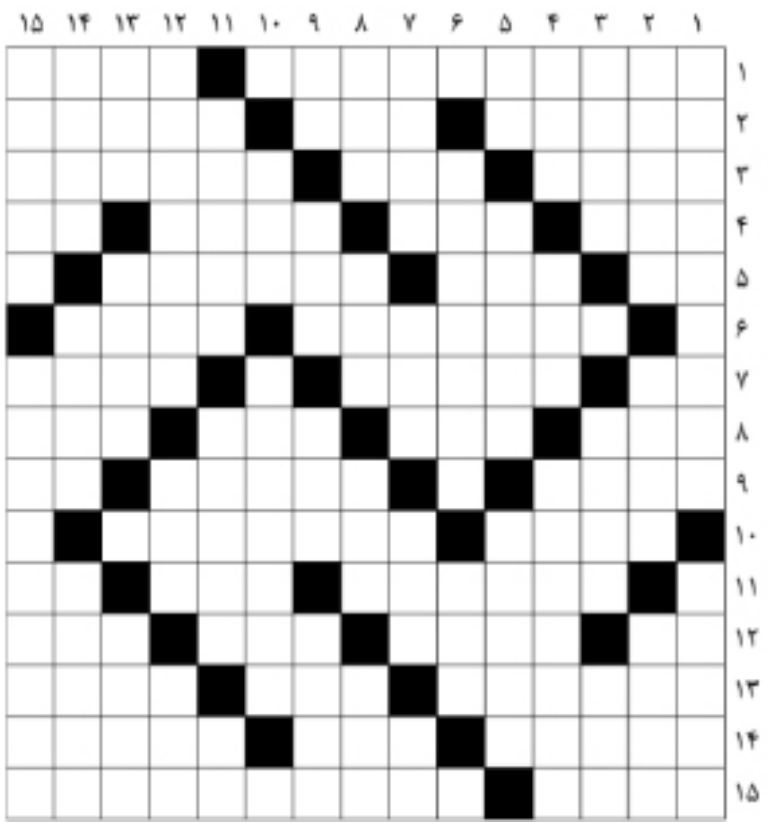

حل جدول ۱۵۸۳

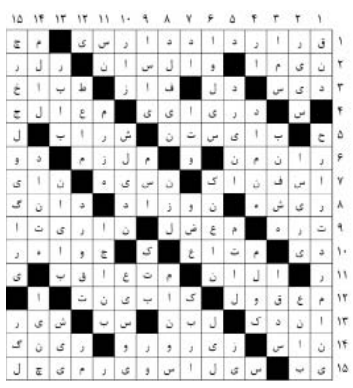

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

سودوکو ۵۸۸

۶	۱	۵	۹		۲			
۴		۷	۱	۳	۶			
۲	۹		۸					۴
۱		۹	۵		۴	۳	۷	
۵	۲						۸	
۷	۳				۱			
۹		۶		۲	۸		۵	
			۴		۹	۸	۶	
	۴	۱	۶					۳

حل سودوکو ۵۸۷

۸	۲	۹	۳	۵	۴	۱	۷	۶
۱	۵	۳	۷	۶	۲	۴	۹	۸
۶	۷	۴	۸	۹	۱	۲	۳	۵
۲	۴	۶	۹	۷	۵	۳	۸	۱
۷	۳	۱	۲	۴	۸	۶	۵	۹
۵	۹	۸	۱	۳	۶	۷	۴	۲
۴	۸	۵	۶	۱	۳	۹	۲	۷
۳	۱	۷	۵	۲	۹	۸	۶	۴
۹	۶	۲	۴	۸	۷	۵	۱	۳

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

سودوکو سخت ۲۳۸

۲	۳				۱			
۷				۸		۴		
	۹	۴	۷			۸		
	۲				۹		۵	
۱	۶	۹	۳					
	۵		۲				۳	۶
			۹	۴	۷	۶		
			۱		۵			
			۸		۶		۴	
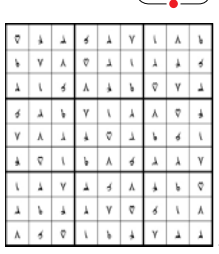
حل سودوکو سخت